

Megjelen: hetenként egyszer, Csütörtökön.	Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyed évre 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: a négyhasábos petitsor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kínostári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.
Kiadóhivatal Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és ígertatási díjak küldendők.	Hirdetések minden nyelven fölvetem a kiadó hivatalban. Kéretik az ígertatási díjakat az ígertatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.	

Figyelmeztetés. Hátralekötött kikerülése tekintetéből, a hivatalos hirdetések megrendelésénél a díj — a szavak mennyisége szerinti következő számítási módot — a hirdetésmennyel együtt előlegesen beküldendő; és pedig: minden hirdetés után, a bélyegilleték betudásával, egy 100 szóig terjedő hirdetés egy szerinti beigtatásért 90 kr., minden további 2 szóért 1 krajcár; kétszeri beigtatásért 1 frt. 65 kr., minden további 2 szóért 2 kr.; háromszori beigtatásért 2 frt. 30 kr., minden további 2 szóért 3 kr. fizetendő. — Magán hirdetésekkel pedig sor szerint számítottak.

Torontálmege árvízmentesítése.

Jelen értekezésem megírására ösztönül szolgáltak főleg Vécsey B. úrnak a mult számban megjelent eme sorai: „— a Torontál megjelése azon reményre jogosít fel, hogy ha elhanyagolt közügyeink, s érdekeink előmozdítására a nyilvánosság terén a kellő lépéseket megteszszük, idővel nyomasztó helyzetünket türethetővé teendjük. — Lépünk tehát a nyilvánosság terére és részint önmagunk kölcsönös eszmecseréje után, igyekezzünk helyzetünkben enyhítő eszközöket keresni; de más felől hívjuk fel a kormány figyelmét s ez uton iparkodjunk bajainkon segíteni? — Így, ha értekezéssel más nem is eszközölök, mint azt, hogy oly egyének is, kik szakismerettel bírnak, szóljanak a tárgyhoz, kik azt tudományos oldalról is megvilágítják — czélom el lesz érve. Üdvös eszmecseréje folytán talán megtaláljuk a vezérfontalat, mely után indulva, elháríthatjuk azon temérdek károkat, melyeket a vizár már évek óta, Torontálban okoz. Szakember e téren ugyan nem vagyok; s csakis a mennyiben Délmagyarország régiebb s újabb hydrostaticáját s az e nemből megjelent némely szakmunkát ismerem s azon jó hiszemben, miszerint a szakférfiak a tárgyhoz szólanak: bátorodom e tárgyat theoretico-phisciai szempontból felvenni; úgy azonban, hogy a mathematicai s észlelő alap se hiányozzék; mert a mit az észlelő elénk tár, a tapasztalás tanít, a tudomány megerősít, s a mathematicai bizonyít: — az biztos útmutatóul szolgálhat minden ténykérdésben.

Aligha van Európában tér, mely már idők óta az árvíz garázdálkodásának annyira ki volna téve, mint éppen Torontálmege. Ez állapotot rendszeren abnormalnak szoktuk nevezni; megbarátkozunk az eszmével, s a jobb jövő reményében a segélyadást vagy az egekre, vagy pedig a kormányra bizzuk. — Így tett a régi mege, melyben a K. K. és R. R. erejüket gondatlanul párharcokra elfecsérelték, a felizgatott szenvedélynek feláldozva a saját és a nép jólétét, s minek szomorú utóhajtást most vagyunk kénytelenek sinlenni, és mit mindég megfogunk sinlenni, valahányszor a megyetermeiben helyt adunk a pártszenvedély fektelen kicsapongásainak, mely a legveszedelmesebb racionálitást s a védelmébe fogadja s örvénybe sulyesztja az egyeseket úgy, mint egész nemzeteket.

Igy kell ma is lakolnunk, a régiebb idők gondatlansága s hibái miatt.

Hibáznunk tehát, ha állítjuk, hogy mai helyzetünk abnormalis. Ha bepillantunk a régiebb észlelők irataiba, éppen az ellenkezőt kell tapasztalunk. Vedres István, a derék földmérő s Csongrádmege táblabírája, mathematicai számításai után indulva, megjövendölte ezt már 1830-ban, figyelmeztetvén a megyéket a baj elhárítására. Munkássága azonban kevés figyelemben részesült; szokás levén már: a derűben nem gondolni a borúra s az egészet, mint az előtt, a nagy természet rendjére bízta — nem gondolván meg, hogy a természet anyagának helytelen használata, — a természeti erők gondatlan elhanyagolása, — a sértőn iszonyú bosszút áll. — „Balgák” — ugymond Rousseau — „a kik folytonosan a természetre panaszkodtok, tudjátok meg, hogy minden bajnak magatok vagytok okai.”

De vizsgáljuk, mit tettek elődeink az árvízeltávolítására, vagy hogy Széchenyivel szóljak: „A helyett, hogy az elégtelen eddigvalónál maradnánk meg, vagy számos teoriánkat experimentálgtatnánk,

vagy lyukas zsebeinkre egy-egy palliatív foltot varrogatnánk: inkább a régiebbek tapasztalásait vesszük tanácsul, a jót elfogadjuk, a rosszat visszavetjük s a tárgyon gyökeresen segítünk.”

Az árvíz pusztításainak leginkább ki vannak téve a Tisza, Maros, Temes, Bega, Szamos, Berzava, Birda, Berettyó s Körösök folyamvidékei. Ezek a hegyekről letölülő nagy mennyiségű eső s hóvizet medrükbe fogadni nem képesek s így a lapályosabb síkságra terjeszkednek ki. Ennek megállítására eleink töltések segítségével a folyammederben szoriták össze a vizet, miáltal földeiket egyszer kétszer szerencsésen megmentették. Nem sokára azonban egy természetes, de számításán kívül maradt physical akadályba kellett ütközniök. T. i. „A töltések czélja nem az — mond Vedres — „hogy a folyó vizek árjai sohasem önthessenek ki, mert ezt nehéz, vagy talán lehetetlen eszközölni; — hanem csak az, hogy azok kiöntései ellen földeinket védelmezhessük míg lehet.” Óriási robbant munkát kellett végrehajtani a folyók partjain. Az így összeszorított víz azonban beiszapolván a folyómedert, magasabbra emelkedett, — most, hogy a kiöntést meg lehessen akadályozni, természetesen a töltést is magasabbra kellett emelni. Ez így folyt évről évre s foly mai napig; mi által már oda jutottunk, hogy kisebb folyóink már több helyütt nem a rendszer mederben, hanem az összeszorított töltés között folyik. E töltésesinálás, minthogy évről évre nagy munkacört követel, csak sypshusi munka, mely soha sem érne véget. Különösen, ha az árvíz a közönségesnél magasabbra emelkedik, mint az 1722, 1813, 1816 s 1817-iki — egy hitvány földtöltésre vagyunk kénytelenek egész jószágunkat bízni; miből mily károk háromlanak ránk, mutatja a következő: a szomorú jelen! Ne csodálja tehát senki, ha egy német utazó, nem tudván fel-fogni sajátos vizmunkálatainkat, töltéseinkről ekkép nyilatkozik: lutum supra lutum et hoc vocant döldés.

Kiss Károly tr.
(Folytatása következik.)

Mint emeljük anyagi jólétünket a virágzás polcára?

A magyar nép leginkább földművelésre van hivatva — ezen tért nyitá neki az örök természet szorgalma és tevékenysége gyakorlati s az azon szakma, melyhez hazánk éghajlata leginkább alkalmas s mely mindezek dacára virágzása pontjához legalsabb léptekkel közeleg.

Már pedig, hogy valamely szakma virágozzék, a tökéletesedés után kell mindig iparkodásnak törekednie; mert nincs virágzás tökéletesedés nélkül. Földművelésünk pedig jelenben még tökéletlen s ama ponton áll, melyen nem csak hogy nem virágozik, hanem alig teng s így a belső szükségét is alig fedi. A ténység legközelebbi szomszédja a szegénység s hol ez üti sátorát fel, ott egyszersmind a hátrányok s akadályok mintegy lebilincselve tartják a legjobb és legszentebb akaratot is.

Mit tegyünk tehát, hogy földművelésünk virágozva anyagi jólétünket emelje? hogy így akarunk szabadon mozogni, minden szent és nemes iránt fogékony legyünk s a nemzet, a haza boldogságához mint tényező hazafias készséggel járulhasson.

Mindezek elérésére szükséges kellek — szerintem — a következő két alapelvben összeponosulnak: 1) a lehető legnagyobb termelést elősegíteni; 2) a

terményt lehető legmagasb áron értékesíteni.

Ha már valamely darab föld legnagyobb termését akarnók elősegíteni, szükséges mindenk előtt egy kevés szakismeret, miszerint ismerve a föld talajminőségét s annak sajátosságát hogy így ezekhez mérve ama terményt válasszunk, melynek természeti tulajdona a földnek sajátosságával leginkább megegyez. Így például, ha tudjuk, hogy valamely növény az agyagtalajú földben nem diszlik, balgatagság volna abba mégis azt vagy hasonló rokon fajtát vetni. Hogy tehát így a föld sajátosságát a termény természeti tulajdonaival megegyeztetessük — okvetlen szükséges szakkönyvek s gyakorlati ezikkek tanulmányozása által némi szakismeretet szereznünk s végre kiabrandalni ama kores elvből: „Nem könyv után kell gazdálkodni.”

A termés lehető nagyságát leginkább emeli továbbá a kellő s okserű művelés: mert, hogy az imig- amugy turt földben ez s annyi gabona teremjen, mint a szorgalommal művelt földben, ezt már napjainkban senki sem fogja hinni.

Hogy tulajdonkép hogyan műveljük a földet, — erre általános szabályt hozni nem lehet, mert itt is a föld sajátossága s a növény tulajdona határoz. Tudnia kell továbbá a földművelőnek, miszerint a márgás s agyagtalajú gyakori és mély szántást, a homoktalajú ellenben ritkább s csekélyebb szántást igényel. Tudnia kell továbbá, hogy maga a termés is tulajdonaihoz mérve kívánja a munkálást, sőt egy és ugyanazon termény többszöri munkái sem egyenlők.

Hódoljunk továbbá a természet szavának, vegyük figyelembe a tapasztalás újmutatásait is. Jegyezzük meg hogy az elvetett magot jól be kell boronálni, mert ha csak kis része is annak fönnmarad — azon része vagy ki nem kell, vagy madarak által elvitetik s ez már a vetést ritkítja s a termést kevesbiti.

Megtanított a tapasztalás arra, miszerint szántóföldeinknek csak megművelt felső rétege az, melyben a növények gyökeik által éltük fönttartásához szükséges tápszereket keresik; — s ha e réteg (termőrétég) szerfölött csekély, vagy tápanyagaiból kimerülve van, nem leend képes a bevetett növény tápigényeinek kielégítésére; — és leggyakrabban a vérmes várakozásnak közép vagy silány eredméllel felel meg.

Szamosak az ily tapasztalati észleletek, melyek tekintetbe vétele nélkül célt soha sem érünk.

Azonban, ha a földművesnek rendelkezésére csupán sovány termőrétégű agyagföld állana, ismét segítségére van a jötevé természet, a midőn is a trágya alkalmazására utal az emberi tevékenységet. Innen következik s ilykor alkalmazható e régi de igaz közmondás: „Nincs rossz föld, de van rossz gazda.” — Mert valamint a legjobb föld is gyarló munkával rossz és silány termést hoz, úgy a legsoványabb föld is trágya s kellő megmunkálás mellett, a várakozást kielégíti.

Épen azért ajánlható gazdáinknak a szakkönyvek olvasása, mert azok nyomán sok olyast hasznossal alkalmazhat a gazdaságban, mikről a fa-ekével szántó nagyapa még mit sem tudott.

Vasuti törvényjavaslatunk.

Amint a dolgok jelenleg állanak, nincs kilátás arra: hogy a „kikinda-pancsovai vasut”-ról beterjesztett törvényjavaslat tárgyalassék a házbán.

Elég szomorú, hogy egyesek elég könnyelműen megakaszthatják, a közjölét előmozdítását a hazában. Mi nem akarjuk itt elősorolni azon hátrányokat, melyek megyénket érik akkor: ha e törvényjavaslat még ez ülésszak alatt törvénynyé nem válhatik.

Mi csak méltán fájlalhatjuk azt, hogy megyénknek roppant számú inségesei legalább kereseti módot találtak volna az építendő vasuti hálózatnál, s nem lennének kénytelenek most, az éhhalállal küzdeni.

A derék „állam-vaspálya” társaság nem kímélne semmi fáradságot, hogy e méltán elsőrendű pályát mielőbb átadhassa a forgalomnak, s jelenleg pedig kenyeret adjon, az éhezőknek.

De hiába, itt nem az történik most, mit százezrek óhajtanak, de az, mit néhány honboldogító akar.

Mi az itéletet a történelemre bizzuk. A beterjesztett vasuti törvényjavaslat, mely a „kikinda-pancsovai” vonalra vonatkozik a következőleg szól.

Az érintett javaslatok harmadika a cs. kir. szab. államvaspálya társulat kamatbiztosításának felemeléséről s a nagy-kikinda-pancsovai vasut kiépítéséről szól. E szerint a nevezett társaságnak a monarchia két fele által adott 5.200.000 forintnyi kamatbiztosítást Magyarország 1.200.000 frttal emeli. Ezért a társulat köteles Nagy-Kikindától Pancsovaig elsőrendű gőzmozdonyu vasutat építeni, ha az állam biztosítja, hogy vagy Belgrád mellett a szerb vasutvonalhoz való csatlakozást megnyeri, s ha ez lehetetlen a kikinda-pancsovai vonalról kiágazó s Zimonyba vezető szárnyvonal kiépítésére engedélyt nyer. Mig a két esetek egyike be nem áll, a kikinda-pancsovai vonalnak 449.278 frt. külön kamatbiztosítás adatik, mely a fentebbi 1.200.000 frtból leszámítandó. Továbbá köteles a nevezett társulat dél-keleti vonalának vácz-marcheggi részén a Pozsony melletti alagutat kivéve három év alatt a második szinuat teljesen kiépíteni s 1872. Jan. 1-től számított öt év alatt üzletben levő magyarországi vonalainak kiterjesztésére s felszerelésére 8.000.000, valamint a vonalak szaporítására 5.750.000, összesen 13.750.000 frtot beruházni s annak megtörténtét kimutatni. Ha a társulat a zimonyi vasutvonalat kiépítene, subventiója a költségek arányában ismét fel fog emelteni. —

Az engedélyezett vonalak mindaddig adómentesek, mig a kikinda-pancsovai vonalon 449.278 frt., a kikinda-pancsova határszéli vonalon 542.400 frt., a kikinda-pancsova-zimonyi vonalon 79.870 e. frt. nem lesz a tiszta jövedelem. A kikinda-pancsovai vonal hossza 14.3 mrtfld. s így a 449.278 frt. külön biztosítékból mértföldenkint 31.418 frt. jut. Az indokolásban a minister azon meggyőződését fejezi ki, hogy az állam-vasut évi subventiójának 6.400.000 frtra emelése az államot legkevésbé sem fogja terhelni, miután a társulat eddigi vonalainak jövedelmei is már 1860-ban 8.805.220 frtot, 1870-ben pedig 20.402.981 frtot tettek, az összeg háromszor oly nagy, mint a felemelt biztosítási átalány. A külön kamatbiztosítás pedig csak azon nem óhajtott esetben lép érvénybe, ha a csatlakozás a szerb vasutakhoz elérhető nem lenne.

Torontál anyagi érdekei.

(Folytatás.)

Midőn a magas kormány figyelmét felhiva ajánlottuk, hogy megyénk területén közlekedési és vasúthálózatot építsen, indokoltuk ezen felhívásunkat a válat hasznosságával.

Kétségtelen tény az, hogy a közlekedési eszközök szaporodásával, arányban áll a forga-

deni, mert a válópérral férjét úgy tekintse mintha őrá nézve meghalt volna.

— Kit szeretünk, monda X. asszony, annak inkább eltűnjük halálát miad hitlenségét, mert tudja on ügyvéd úr, hogy természetünkben van, hogy inkább el- vesztünk valamit, mintsem hogy azt mások ellopják.

— Nagysádtól nem lopott el Y. úr semmit sem? kérde az ügyvéd mosolygva, ki a férjnek jó barátja, s a nő oda jöveteléről pedig már általa jó előre érte- sítve volt?

A nő e kérdés után tisztába volt magával, meg- rázta az ügyvéd kezét, és azon kijelentéssel hogy fel- hagy az elválással, távozott.

S e drámának egy pékinas volt az okozója. Sokan azt állítják: hogy a házasság a sze- relem halála, pedig tapasztalásból tudjuk, hogy a nők férjnek mellett szeretnek legtöb- bet.

Vizálás és időjárás.

Hely	Állapot	Időjárás	Éghajlat
Pesten,	Aprilis 8.	6' 7"	széles.
Pozsonyban,	7.	4' 10"	száraz.
Máramaros-Szigeten,	5.	2' 10"	felhős.
Szatmáron,	5.	3' 6"	felhős.
Tokajban,	6.	20' 5"	-
Szolnokon,	5.	19' 0"	-
Szegeden,	7.	19' 11"	száraz.
Aradon,	5.	1' 8"	-
Nagy-Becsereken,	5.	2' 8"	-
Bezdán,	5.	6' 8"	-
Verbászon,	5.	5' 2"	-
Eszéken,	5.	4' 8"	-
Sziszeken,	4.	17' 7"	-
Mitroviczon,	4.	13' 7"	-
Zimonyban,	4.	14' 8"	-
O-Orsován,	4.	11. 4"	-

A torontálmezei takaré- és hitelbank számoló jelentése.

(Folytatás.)

Az előadottakból továbbá az is kivilág- lik, hogy a váltó leszámítási üzlet volt az, mely felé leginkább hajlottunk, mivel tekintettel a folytonos ingadozásokra, me- lyeknek pénzvásárlunk huzamosb idő óta alávette van és általános abnormalis pénz- viszonyainkra, forgalmi tőkénknek ily mód- dal viszonylagosan a legnagyobb mozgé- konyságot biztosíthatni és az idegen hitelt leginkább nélkülözhetni véltük és remélhet- tük. — És egyedül is ezen eljárási-mód- nak tulajdonítható, hogy az éven át csak 265413 ft. 80 krnyi váltó viszleszámítolá- sára voltunk utalva.

Kölcsönzéseink illetőleg a váltó leszá- mítolásnál, mindég a legnagyobb óvatos-

sággal élünk és mindenkor gondoskodtunk, hogy oly esetekben, melyekben a váltó- kötelezettek személyes hitele elég bizto- sítónak nem látszott, hogy oly esetekben a hiány, a tökéletes megnyugtató meg- szerzése végett, jelzálogi biztosítékok vagy más alkalmas és megfelelő fedezetek által pótolassék. Az 1515 ft. — kr. függő tételek tehát igen csekélyszerűek és nem is irattak le, már azért sem, mert azokat egy részt behajthatóknak tartjuk, más részt pedig a tartaléktökében az elegendőn túli fedezéssel bírnak.

Az önk előtt fekvő zárszámadás fenti bonczolgatásával és az ahhoz fűzött re- flexiókkal, úgy hisszük, lehetőségessé és könnyűvé tettük, hogy az intézet ügyei és üzletei kezelése és igazgatásának mód- ját megítélhessék, valamint az intézet jelen- legi állásáról magoknak hü képet alkos- sanak, nem akarjuk tehát szíves türel- műket tovább és nagyon soká igénybe venni és kérjük hogy a számvizsgáló bizottmány beterjesztett jelentését meg- hallgatva, az abban foglalt indítvány szerint, az igazgató választmány és igazgatóság- nak, az 1871. üzletévre vonatkozólag, a fel- mentvényt megszavazni és megadni méltó- ztassanak.

Nem marad egyéb hátra, mint hogy az intézet belső életéről, kezeléséről és gazdaságáról is egynehány szóval meg- emlékezzünk és megelégedésünkre szolgál, e tekintetben semmit fel nem hozhatni, a mi az üzletek pontos lefolyására és az ügyek szabatos menetére háborítólá- g hatott volna, minthogy a tisztelt elnökség, az igazgató választmány és az igazgatóság, egyáltalában pedig az intézet minden kö- zgei, a legjobb egyetértésben és mindég öszhangzatos iparkodással közreműködve, az intézet érdekei előmozdításában egymást kölcsönösen buzgóan és erejükből istá- pították.

Az alapszabályaink által megszabott három évi választási időszak a társulati

elnök, a vezér-igazgató és az ügyészre vonatkozólag jelenleg letelt és e három állás ennélfogva most választás által be- töltendő; minthogy azonban a vezér-igaz- gató számára a javadalmazás egy 2000 fnyi évi fixum és a tiszta jövedelemnek 2%-ójával mint jutalékkal csak a most le- folyt választási időszakra állapotított meg, az ügyészi díj pedig, közgyűlési meghatal- mazás folytán, az igazgató választmány által csak egy évre és 300 fital lett meg- határozva, bátorodunk javasolni mikép a vezér-igazgató javadalmazása mind a fixum mind a jutalékra nézve változatlanul meg- hagyatván, az ügyészi honorarium 100 fital azaz évi 400 ftra emellett, az erre vonatkozó és ily értelemben hozott határo- zat után, az illető választások megejtes- senek.

A legutolsó közgyűlés óta, az igazgató választmány, a kérelmetlen halál által 3 érdemes tagját veszítette el t. i. Bukovalla Miklós, Engelsmann Henrik és Basch Lő- rincz urakat, — a két elsőnek helyei pótt- agok által betöltettek, az utolsó helye még üres és e szerint, az alapszabályok érte- mében, az évenként és úgy most is kilépő s a 2 alatti mellékletben kitüntetett 12 tag helyébe és a meghalt Basch Lőrincz úr pótlásául, összesen 13 választmányi tag volna választandó az igazgató választmány kiegészítéséül, ha egy hiba közbejötne miatt, Quirini János úr, kit, mint ezelőtt két évvel belépett póttagot, a kilépés sora most érne, későbbi választás által helyében meg nem erősítettet volna. Így azonban a választást csak 12 tagra kell szorítkoztatni, melynek, mint nem különben az 1872-ik évi számvizsgáló bizottmány választása keresztülvitelére önöket felkérni bátor- kodunk.

A múlt évi rendes közgyűléstől meg- hatalmazást kaptunk egy titkár és esetleg még egy könyvvivősegi segéd szükség szerinti alkalmazására, mely meghatalma- zással azonban nem élünk. Önök böles

belátására bizván, hogy netán beállható szükséglet esete végett e meghatalmazást megújítani jónak látandják-e, mindenesetre kérjük, hogy megengedni méltóztassanak, miszerint az egy év óta intézetünknel mű- ködő gyakornoknak megfelelő fizetést vagy jutalmat adhassunk.

A napirend egy tárgyát képezi. „az alapszabályok némely cikkeinek módo- sítása.“

Intézetünk a nagyméltóságu kereske- delmi ministerium kifejezett kívánsága folytán, régi czégének odahagyására és a „takarékpénztár“ szó kihagyásával egy új czég elfogadására, úgy szölvá kényszerítve volt, midőn azonban ezen megváltoztatott czég bejegyzése iránt a magyar királyi váltótörvényszékhez folyamodtunk volna, ezen kérelmünknek csak a czég magyar szövegére nézve adatott hely, a czég német szövegének bejegyzése pedig az alapszabályok ez irányban keresztülvendő kiegészítésétől tételtett függővé; az e te- kintetbeni végleges elintézés is csak 3 nap előtt érkezvén hozzánk, a czégváltó- zás okából szükséges körlevelezést is csak ezentúl teendhetjük meg.

Hogy tehát azon alkalmatlanságoknak, melyek az által okvetetlen támadnak, ha a német czégszöveg használata a németül levelező intézetekkel és felekkeli érint- kezésben kizáratik, eleje vétsékek, kérjük hogy a váltótörvényszék e tekintetbeni kívánságának megfelelően és ez alkalommal az alapszabályok a 3 alatti mellékletben indítványozott többi módosításai felett ta- nácskozni, és azokat elfogadni méltóztas- sanak, hogy azokat mentül előbb a nagy- méltóságu ministeriumhoz juttathassuk és szervezkedésünket bevégezhessek, vala- mint czégünk német szövegének bejegy- zését is fogatosíthassuk.

N.-Becsereken, 1872. Márczius 16.

Az igazgató választmány megbízásából és nevében:
Menczer Mihály s. k., vezér-igazgató.
(Folytatása következik.)

PLEITZ FER. PÁL

KIR. SZAB. KÖNYV- ÉS KÖNYVOMDÁJA

NAGY-BECSKEREKEN, uritecza, 276. szám alatt,

ajánlja magát minden e szakmába vágó dolgok kiállítására, mint:

MÜVEK ÉS ALKALMI NYOMTATVÁNYOKKAL,

tetszés szerinti terjedelemmel minden az országban divó nyelven,

rovatívek-, jegyzőkönyvek-, hirdetések-,
SZERZŐDÉSEK-, KÖRLEVELEK-, ÁRJEGYZÉKEK-, SZÁMLÁK-, VÁLTÓK-,
mutatójegyzékek-, falragaszok-, jelzések-.

GYÁSZLAPOK,

TÁNCZRENDEK-,
CZIM-, LÁTOGATÓ- ÉS MEGHÍVÓJEGYEKKEL stb.

Továbbá kaphatók e könyvnyomdában:

KÉSZ NYOMTATVÁNYOK,

és pedig:

☞ KÖZSÉGI HIVATALOK ÉS ÜGYVÉDEK SZÁMÁRA. ☞
A róm. kath. plébániák számára:
keresztelési, esketési s halálozási anyakönyvek és anyakönyvi kivonatok valamint gyónó czédulák is.
A gör. kel. plébániák számára:
keresztelési, esketési és halálozási anyakönyvek valamint anyakönyvi kivonatok és
☞ NÉPSZÁMLÁLÁSI ÍVEK. ☞
Iparosok és kereskedők számára:
TAN- és MESTERLEVELEK,
☞ gabona- és gyapjueladási szerződések, áruszerződések ☞
VÁLTÓK, KÖTELEZVÉNYEK, SZÁMLÁK,
NYUGTÁK, ELLENNYUGTÁK stb.

Továbbá e könyvnyomdában kapható:

A Torontál vármegyei állomási helyek távolságát kimutató jegyzék.

16 iv ára 70 kr.